

Digitales Brandenburg

hosted by **Universitätsbibliothek Potsdam**

Yidn in Poyln

Baľaban, Majer

ריאמ, נאבאלאב

Ṽilne, 1930

טראוורקאפ

urn:nbn:de:kobv:517-vlib-8275

פאָרוואָרט

די יידישע היסטאָריע, די אזוי-גערופענע: „חכמת-ישראל“, און איבערהויפט די יידישע געשיכטע זענען שוין זייער אלט, אָבער ביז נישט צאָנג האָט דער יידיש-לעזנדיקער עולם דערפון היינטיק-האָס געוואָסט. די יידישע פאָרשער אין מערב-אײראָפּע האָבן געשריבן דײַטש, און די חוקרי-קדמוניות אין מזרח האָבן זייערע ספרים פאַרפאַסט אין העברעיִש. אין די לעצטע דרייסיקער יאָרן האָט זיך אויסגעבילדעט אַ רייכע היסטאָרישע ליטעראַטור אין ענגליש, אין מזרח האָט מען דעם געגנשטאַנד באַ-אַרבעט אויף רוסיש („קניגן האַסכאַדאַ“, „יעהרעיסקאַיאַ סטאַרינאַ“, „פּערע-זשימאַיע“, די ווערק פון דובנאַה, העססען ופדומה) און פּויליש. דעם יידישן לעזער האָט מען על-פּירוב געגעבן קאַמפּיליאַציעס, רעשטלעך אין אַזאַ פאַרהאַסערטער פאָרם, אַז ס'איז פון דער אמתער פאָרשונג היי-ניק געבליבן. אין אונזער צײַט, ווען די יידישע בעלעטריסטיק איז אזוי פונאָדערגעהאַקטן, באַזיצן מיר זייער הייניק האַנטביכער פאַר יידישע גע-שיכטע אין יידיש.

דאָס איז נוגע דער יידישער געשיכטע בכלל און דער געשיכטע פון ייִדן אין פּוילן בפרט. מיר באַזיצן אויף דעם געביט אַ רײ מאַנאָגראַפּיעס פון שטעט און קהלות, ביאָגראַפּיעס פון יידישע עסקנים אין פּוילן, אויסגאַבן פון דאָקומענטן און זכרונות, אָבער דאָס אַלץ — מיט קליינע אויסנאַמען — איז פאַראַן נאָר אין אַנדערע שפּראַכן. אין דער לעצטער צײַט — כ'מײן אין די לעצטע דריי-פּיר יאָר — האָט זיך אין דער הינזיכט אַביסל געבעסערט. איינצלאַנע פאָרשער האָבן זיך באַהיזן אויף דעם אַקערפּעלד, וואָס איז געהאָרן „פון זשאַרגאָן — יידיש“, אויך דער ייִוואָ האָט שטאַרק מיטגעהאַלפן בײַ דער אַרבעט, אָבער אין אַלגעמײנעם האָבן מיר אויף דעם געשיכטע-געביט נאָך גאָר הייניק.

איך האָב מיך זינט מינע יינגסטע יאָרן באַשעפטיקט מיט הי-
סטאָריע, און זינט דרייסיק יאָר גרייב איך מיך אין אַרכיוון און בי-
בליאָטעקן און גיב אַרויס היסטאָרישע זעקלעך, וואָס באַציען זיך צו דער
געשיכטע פון יידן אין פּוילן. אַ רײ גרויסע מאַנאָגראַפיעס פון די יידישע
קהלות אין לעמבערג (1906 און 1909), קראָקע (1912), לובלין (1919)
גאליציע (1916), און אַן ערך פּופציק מינע באַארבעטונגען פון אַנדערע
טעמעס זענען פאַרצייכנט אין דער היסטאָרישער ביבליאָגראַפיע אין פּויל-
לישער, דייטשער, רוסישער און העברעיִשער שפּראַכן. יידיש אָבער האָב
איך, אַחוץ אַ ביכעלע העגן מיין פאַרשטאַרבענעם פּריינט דר. שמואל-
אַבראַם פּאַנאַנסקי ז״ל, אין בוכפּאַרם נאָך גאַרנישט פאַרעפּנטלעכט. און
איך שרייב שוין ערפֿ יאָר יידיש. ס'זענען געהען יאָרן, ווען איך האָב
יעדן פּרייטאָג פאַרעפּנטלעכט אין „היינט“ היסטאָרישע אַרטיקלען פאַר אַ
ברייטערן לעזער-קרייז.

איצט האָב איך מיר פאַרגענומען אָט די דאָזיקע און אַסך אַנדערע
היסטאָרישע אַרבעטן צו זאַמלען און זיי אַרויסצוגעבן פאַר דעם יידישן
לעזער. איך הייל מיט מינע זעקלעך אַריינפירן דעם יידישן לעזער אין
דעם קרייז פון אונזער פאַרגאַנגענהייט אין פּוילן, אים פאַראינטערעסירן
מיט אָט דעם געגנטמאַנד

איך הייב אָן פון קלענערע אַרבעטן און גיב דאָ אין דעם ערשטן
באַנד אַ סעריע טיפּן פון דעם אַלטן דור: פּרנסים און באַקאַנטע תקיפּים,
ראשי-הקהל, וואָס מ'האַט פאַר זיי געציטערט אין שטאָט און אין דער
מדינה. דערנאָך גייט אַ רײ עפּיזאָדן פון דער געשיכטע פון אונזערע
אַמאָדיקע גרויסע קהלות: לעמבערג, קראָקע, לובלין; עפּיזאָדן פון די
טרויעריקסטע תקופות: גזרת ת״ח ות״ט (כטיעלניצקי) און גזרת תט״ו און
תט״ז, ווען שווערן און רוסיש האָבן פאַרפּלייצט דאָס לאַנד און האָבן פאַר-
ניכטעט פּמעט דעם גאַנצן יידישן ישוב. דעם היינטיקן יידישן סוחר און
בעל-מלאכה וועט חייזן „דער קאַמף וועגן יידישן האַנדל אין לובלין“, אַז
ס'איז אויך אין אַלטע צייטן נישט געהען בעסער. די „געשיכטע פון די
יידישע דרוקערייען“ איז אַ קאַפיטל יידישע קולטור, און אַ שטיק קולטור
אין אַן אַנדער פאַרם זעען מיר אין אונזערע „פּעסטונגס-שולן“. דאָס
קאַפיטל וועגן אונזערע „קונסט- און קולטור-אוצרות“ גיט דעם לעזער דאָ
מעגלעכקייט זיך צו באַקענען מיט אונזערע מוזיען, ביבליאָטעקן, אַרכיוון.

און טאכט אים אויפמערקזאם אויף די דאָזיקע אוצרות, האָס ליגן צע-
י"ט אויף די שול-בוידעמס אָדער אינדערהיים אויף די שאַפעס. און גייען
לאיבור. „נאָפּאָלעאָן“ האָב איך געשריבן אין 1921 צו דער 100-יעריקער
יאָרצייט פון דעם גרויסן העלד, וואָס האָט געהאַט אויך אויף דעם גורל
פון אונז, פּוילישע יידן, אַן השפּעה. די לעצטע זעקס קאָפיטלען זענען
מינע פּערזענלעכע ערינערונגען וועגן גרויסע מענטשן, וואָס זענען נפטר
נעוואָרן אין די לעצטע צען יאָר.

דאָס איז בקיצור דער אינהאַלט פון דעם ערשטן באַנד; אין דעם
צווייטן רעכנ איך אַריינגעבן אַרײַ עלילת-דמ-פּראָצעסן אין פּוילן אין דעם
XVIII—XVI יאָרהונדערט, און אין דריטן באַנד: די געשיכטע פון דער
ײדישער מיסטיק (קבלה-מעשית) פון שבתי צבי ביז יעקב פּראַנק. די
ײטערע בענדער זענען נאָך נישט דורך מיר צונויפגעשטעלט. איך האָלט
פאַר מײן חוב צו דאַנקען דעם פּאַרלאַג ב. קלעצקין פאַר זײן מי ביים
אַרויסגעבן מײן בוך.

האַרשע, ערב-שבועות תר"ץ.

מאיר באַלאַבאַן